

194236-1105/1

Moszkva, 1946. VI. 8.

Kedves Lukács elötárs!

Nagyon örülök, hogy van lehetőségem
megírni. Remélem, hogy nem veszi
rossz néven.

Lukács elötárs mindig nagy
barátja volt a művészetnek és a
művészetért mindig harcra késője.
És ezt fölhirom a figyelmeztetés itt orosz-
országban élő magyar képzőművészekre.

Új belát, jól ismeri, azt nem kell
magának bemutatni. Szilágyi Jolit, szintén.

És Chijany Deksó-nél kezdtem
tanulni meg Tassari Jánosnál.

A magyar diktatúra bukása
után Párizsba emigráltam és a Francia
Komm. párt tagja voltam 1924. óta. A
francia C.K. és Baburss tanácsátával
Moszkvában jöttem tanulni. Először
a Leninvádi képzőművészeti akadémián.
Az első képermet az orosz Tretyakovskij
galleria vásárolta meg. Az elötársi
"bírótság" cíművel (1934). A fotóalumnus

poradalmi múzeum. szintén megvett
tőlem. egy nagy képet „Földhívás a
sztrajkba Kínában” (1936é) és a fehér
terror szorozatának néhány példány-
át. A lákotu lett 1959. ben olvast
vettem az orosz párt történetének
illusztrációján. is sikerrel. Témám
volt: „Itálin elotárs munkásság
szibériában” A lákotu alatt közép
ázsiaiban egy nagy parknak
ottam a művészeti szobák.
Tokat dolgoztam. Itt egy tájkép.
tanulmány szorozatát gyűjtöttem
össze. 1927é. óta az orosz párt
tagja vagyok és az orosz képző
művészek szövetségéhez tartozom.
A tapasztalatok amit 20 év alatt
össze gyűjtöttem, szeretném felhasi-
nálni magyar országban. Ezért nagyon
szépen kérem, amennyiben van kedve
és ideje, segítségemre legyen abban
hogy haza kerülhessek és ottan
szerephek dolgozni.

Enjem jól ismet "Geri" elotárs meg
Pitiból is oroszországól is Erdélyi
Mária.

Kötésigemnek tartottam mind ezt
Lukács elotársal közölni. En nem
akarok elszakadni magját országól.

Nyjon szépen kérem ha meg-
teheti válaszoljon levelemre.

Elotársi üdvözléssel

Schneider Miklós.

Cinem. Mockva 47. 25 pruzkand yr.

31/74 Kb. 1. Ученый Губерн
самы черови.